

je v ledenim zavetji spijoče, na pol zmerznjeno dete sam domú prinesel, ktero je poprej sogreval, zbudil in z živežem okrepil. Od starosti oslabiljeniga so postali v švajcarsko mesto Bêrn, kjer so ga do smerti hranili. Njegovo kožo so nadeli in v znamenitnico *) postavli, kjer ga popotniki še dan današnji ogledujejo. — Zdaj pa so nekteri sirovi Švajcarji sklenili, samostan podreti, menihe raztirati, in takó pokončati zarod, ki je, in bi bil človeštvu še veliko veliko dobriga storil.

Radoslav.

S r a k a.

(Basen.)

Matevž, star lovec, je imel srako, ki je znala nekatere besede prav razumevno izgovoriti. Če je Matevž rekel: Sraka, kje si? je vselej prav glasno in gladko odgovorila: „Tukaj sim.“ Nobeniga ptiča ni imel lovec tako rad, kot to srako. Tudi sovedov Tonče je imel veliko veselje nad ptičem. Zató je tudi stariga Matevža rad in pogosto obiskal. Ko je neki dan Tonče spet k starimu ptičarju prišel, ga ravno ni bilo domá. Tonče željno lépo, modro srako pogleduje. Ko bi pač jez kaj takiga imel! pravi sam pri sebi. Naglo stopi za krotko srako, jo hitro vjame in v žep (aržet) potlači. Tiho se je zdaj mislil zmúzati in veliko vredniga ptiča odnésti. — Pri ti priči stopi Matevž v izbico, ki je bil že iz gojzda zopet domú prišel. Mladimu fantalinu veselje narediti, zavpije hitro po stari navadi: Sraka kjé si? in sraka v fantalinovim žepu prav krepko odgovori: „Tukaj sim.“ Kaj mislite, kakó je to fantiča pogrelo! —

Nič takó ni skrito, enkrat bo očito.

A. Praprotnik.

Slovénske navade.

(*Kaj je „bobljati“?*) Med več družimí smešnimi na-

*) Znamenitnica (muzeum) se imenuje očitna shramba mnogoverstnih znamenitnih reči: žival, rud, zeliš, starih denarjev in veliko družiga.

vadami imajo krajnski otroci po nekterih krajih tudi to navado le: Kedar kje koljejo, pridejo pred hišo, na okno poterkaajo, in mermrajo s spremenjenim glasam, de bi jih ne spoznali, rekoč:

So nam pravili, Stézte se na polico,
De ste prešiča zadavili; Dajte klobasico.

Ti trančarii se pravi: „Bobljanje“, ali: „hodijo bobljat.“

(Iz *Novic.*)

Pristavek. Ako ljudi ni volja, jim kaj dati, otroci jih pa le še nadlegujejo; jim veržejo klobaso iz žagovine, to je, z žagovino napolnjeno čevo skozi okno. —

Od strupa v jeternicah in kervavicah.

Jeterne in krivave klobase se rade skisajo, alj¹ plesnive ratajo. Te so grozno nevarne.

Per Jelovci v Ternim so veliko kervavih klobas naredili. Gospodar jih je zlo štimal; cele 14 dni mu jih ona kuha. Mokrótno vreme je bilo, in klobase vse kosmate od plesnovca. V nedelo po rani maši se jih najé, in opoldne se že vleže. Na noč pošle po zdravnika; pa mu ni več pomagati. Šerti dan vmerje. (*Zdravo telo nar boljši blago.*)

Smešnici.

Imeniten gospod je nékam jezdil. Njegov hlapec tudi na eni kljusi za njim kinka, ter na nji zadremlje. „Pa že spet spiš!“ se gospod nad njim zadère, ki se je bil ozerl. „Tepec, koliko velja, de si pa spét kaj zgubil?“ Hlapec se zbudi, ogléda in zavpije: Pri moji veri, milostljivi gospod, vi ste stavo dobili. Vaš plajš je šel rakam žvižgat.

Neki slepec je bil domačimu suknarju dolžán. Ta ga pošlje térjat. Slepec poslu odgovori: Le reci suknarju, berž ko ga bom vidil, mu bom vse pošteno plačal.

Zastavica.

Kdo je bil v starim zakonu rojen, pa še zdej ni vmerl,
in Bog vé, kje je?

Prerok Elija.